

عنوان مقاله:

روش های قطب الدین راوندی در تفسیر

محل انتشار:

دوفصلنامه تفسیرپژوهی، دوره 10، شماره 19 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

حسین خانی کلکای - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی خوی، خوی، ایران

صمد رضائی - دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم، قم، ایران

امین خوش رفتار - دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران

محسن احتشامی نیا - استادیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با آنکه راوندی در روزگاری می زیست که اکثر فقیهان تحت تاثیر شیخ طوسی و سید مرتضی بودند، ولی او در اندیشه ی فقهی مکتبی مستقل دارد. چنان که او نخستین عالمی است که دستگاهی چهار گانه مرکب از کتاب، سنت، عقل و اجماع را در بین شیعیان مطرح کرده است. راوندی با استفاده از روش های گوناگونی به تفسیر آیات قرآن پرداخته است. تاکنون هیچ پژوهشی درباره ی کشف روش های تفسیری او انجام نشده است. لذا هدف این مقاله بررسی و استخراج روش های تفسیری قطب الدین راوندی می باشد. این روش ها از میان آثار تفسیری و نیز برخی آثار حدیثی وی که در مواردی به تفسیر آیات پرداخته بود، کشف گردید. از روش های تفسیری او بر اساس یافته های این پژوهش می توان به روش قرآن به قرآن، قرآن به حدیث، عقلی و اجتهادی، استفاده از علوم ادبی، شعر و اصول فقه در تفسیر قرآن و توجه به وجوه و نظایر آن اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

روش ها، قطب الدین راوندی، تفسیر قرآن، روش تفسیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1815988>

